



## ÚJRA ÁLL A LÁNCHID

Helek óla esett az eső, de ezen a vasárnapon még a természet is ünnepelt. Ragyogó kék égen aranylott a nap és szórta sugarait a tömegre, amely egyre nőtt. Tízezrek és tízezrek gyűltek össze a pesti és a budai Duna-parton, az újjáépített Alagút előtti téren, hogy tanúi legyenek az egész dolgozó nép nagy ünnepének. Lobogtak a szélben a vörös és nemzeti színű zászlók, hirdették, hogy diadalt ül most egy szabad és boldog nép, a beváltott szó, a férfimunka, a szocialista termelőmunka diadalát. Százéves Lánchidunk, országunk szimbóluma, a fasizmus volt áldozata újra ott ível a szürke hullámok felett. Újra áll a mi hidunk, a Lánchíd! Milyen kevés szó, milyen nehezen tudja elmondani, hogy mi volt itt, ezen a nap-sütötte, ragyogó, boldog vasárnapon. Ismeretlen emberek néztek össze és szemükben ott lobogott a büszkeség és a boldogság: a mi hidépítőink, a mi mérnökeink határidőre felépítették ezt a hidat, mindannyiunk hidját. Látszott a ragyogó arcokon, a lángoló tekintetekben, hogy mindenki érzi, az ő munkája is itt van ebben a hidban, ő is együtt épített a lelkes hidépítőkkal. Húsz hónapig tervszerűen folyt a munka, az élmunkások munkája, amelyet a magyar kommunisták megígértek. Határidőre

ígérték meg és a határidőt éppen úgy, mint minden ígéretüket, betartották.

Az ország dolgozó népe ünnepelt a hídnál, amelyre elsőnek a magyar nép szeretett vezére, Rákosi

**Bebrits Lajos közlekedési miniszter avatóbeszédét mondja**



**Rákosi Mátyás vezetésével a kormány tagjai és az MDP vezetősége átvonulnak a hídon. Képünkön balról jobbra: Vas Zoltán, Dobi István, Rákosi Mátyás, Gerő Ernő, Bebrits Lajos, Kovács István, Kádár János és az élmunkások**

Mátyás lépett. Ünnepelte a nép a hidépítőket, a hidverő minisztert, Gerő Ernőt, ünnepelte a munkát. A késő éjszakai órákig özönlött át a tömeg a kivilágított Lánchídon, amely úgy állt ott a budai hegyek és a Duna sötétjében, mintha fénylő fehér és vörös lámpáival hirdetné minden tájak felé, hogy ebben az országban lelkes, boldog nép él és épít. Mintha hirdetné a köszönetet, amely milliók ajkáról száll a Párt, Rákosi Mátyás és népünk nagy segítőtársa, a Szovjetunió és Sztálin felé... Köszönet és újabb ígéret volt a Lánchíd ünnepe. Köszönet az iránymutatásért, ígéret a további jó munkára...

